

Rybí kost a psychologie

Je mnoho lidí, dokonce i rybářů, kteří ryby nejedí. Hlavně prý pro ty malé kostičky, s nimiž je taková piplačka. Je fakt, že třeba vepřové má kosti mnohem přehlednější, ale říkejte si co chcete, ryba je ryba a bez ní nejsou žádné vánoce. Upravte ji jak umíte. Třeba jen na másle, na kmíně, nebo jako lahůdku podle různých receptů pro mlsné jazýčky labužníků. Kapr má být na vánoce smažený jako řízek. Tradice. Mouka, vajíčko, strouhanka - však to znáte. Pravý vánoční treboňák. Chutný, sváteční. Nic se při tom nesmí uspěchat. Smažit velmi pomalu, i pomalu konzumovat. Vychutnat si každé sousto, abyste nezkazili vánoční pohodu nejen sobě a rodině, ale ani lékařům majícím službu na pohotovosti. Mnohý z nich vám potvrdí, že zapíchnutých kostí v dutině ústní je víc než dost a starostí s nimi neméně.

Tento případ se skutečně stal před několika lety na klinice v Hradci Králové. Do ordinace přišla paní a stěžovala si, že má zapíchnutou rybí kost v hrdle. Čelní reflektor - to je to kulaté zrcátko s průzorem uprostřed se přemístil z lékařova čela na oko a pinzeta ze sterilní nádoby do úst pacientky.

Chvilka dávení, trochu potu na čele postižené, ale výsledek : "Paní nemohu ji najít, nic tam nemáte."

Žena trochu nevěřícně zakroutila hlavou, ale nakonec odešla, uspokojena lékařovým zjištěním.

Jenže asi po hodině přišla znovu. "Ta kost tam musí být, cítím ji při každém polknutí, stále mě tam píchá."

Znovu do křesla, ~~zase~~ zase zrcátko, pinzeta, dávení a prohlídka ještě důkladnější.

"Nic tam nemáte. To bolestivé místo je pouze poraněné rybí kostí, ale kost sama už tam není. Je to jen váš dojem. Buďte klidná, všechno je v pořádku."

Paní zase pokývala hlavou, omluvila se, děkovala a odešla. Lékaři je nutno věřit. Když nic není, tak nic není.

Z noční kávy, která zvláště dobře chutná, vyrušila lékaře ambulantní sestra: "pane doktore, ta paní s kostí je tu zase." Lékař se na chvíli zadumal a pak se zvedl z lenošky. Ale nešel hned do ordinace. Zamířil přímo do svého služebního pokoje, kde zůstaly zbytky z jeho večere - snad je dosud neodnesli, - rybí kostičky. Jsou přece vánoce, smaženého třeboňáka najdete dnes všude. Vybral jednu malou kostičku, vložil ji do pinzety a odešel do ordinace ke stále si stěžující paní.

Po krátké prohlídce a "poštorání" v krku vyndal pinzetu s rybí kostí. "A to se podívejme, mrška, přeci jen tam byla. Polkněte prosím ..."

Ženin ohryzek zřetelně poskočil nahoru a dolů a jak pátrala jazykem po dutině ústní, trochu směšně pohybovala dolní čelistí. Ale potom se jí rozjasnila kukačla a ústa řekla vesela: Já věděla že tam musí být. A vidíte, teď už to nebolí."